

Talsmanden

“Sådan har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer.”

Johannesevangeliet 14:25-26

Kapitlerne 13-17 i Johannesevangeliet har en særlig betydning, idet de gengiver, hvad der skete den sidste tid, Jesus havde sammen med sine disciple, inden han blev arresteret og henrettet, og hans forsøg på at forberede dem på det, der skulle ske. Udgangspunktet for Jesu undervisning er, at det er godt, han skal forlade dem. Han skal dø, men han vil opstå igen og gå til sin Himmelske Far. Konsekvensen af det er, at Helligånden vil blive sendt i hans sted.

I disse kapitler i Johannesevangeliet omtales Helligånden ofte som Talsmanden. Det er interessant udtryk. Talsmanden er en oversættelse af det græske Parakletos. Grundbetydningen af Parakletos er noget med “at tilkalde” eller “sende bud”, men det oversættes gerne med fortaler eller advokat – den latinske oversættelse af ordet er simpelthen “advocatus”.

På nytestamentlig tid kunne man godt møde en parakletos i en juridisk sammenhæng, men her optrådte personen mere som en ven, der vidnede positivt om den anklagede, end som en advokat i moderne forstand. Men hvem er Talsmanden eller Helligånden egentlig et vidne om eller for? Hvem taler Talsmanden godt om?

Helligånden taler først om fremmest om Kristus og giver en forståelse af Ham. Jesus er her ikke direkte, fysisk, men Helligånden er her med sin forståelse for at give os en forståelse – det er grundtanken i hele afsnittet. Talsmanden er her for at tale til mennesker, der er en del af det kirkelige fællesskab, og Talsmanden taler til mennesker, som endnu ikke er en del af det kirkelige fællesskab.

Det betyder, at selv om Jesus ikke fysisk er tilstede, kan man alligevel have et tæt fællesskab med Ham; det er den revolutionerende konsekvens af Talsmandens komme.

/ Bent Bjerring-Nielsen